

כובא

הנחות יסוד

1. סיפורי התורה מנחים לילדים לחוות ארכוזות לאומיים של תחתנות העם, הבתות הארץ ומולדת תורה, וחוויות אלה מעניקות לו סביבת גידול רוחנית המשותפת לו ולבני עמו.
2. החוויות הראשונות של הילד במרחב עם סיפורי התורה הן פkor ליפויות הזדהות עם מעשי האבות.
3. התפיסה חסוסית של התורה, הבאה לידי ביטוי בסיפוריה האבות, מושפעה על מערכת העמדות והערכים המותעצבת בנסיו של הילך.
4. סיפורו התורה מניחים את היססו לציווית תחווה של חזוזות לאומיות, חסכנות וריצוף הדורות.

מטרות

1. לפתח בילד אפונה בבורא העולם ומנהיגו, אשר בחר בעם ישראל ונמן לו את תורהן, בחר הארץ ישראל וחילכה לעמו.
2. לפתח בילד את החכרת כי זו' משנה תמיד על כל ברואין.
3. לחקנות ליד ערכים דתיים, חברתיים, לאומיים וככלל-אנטישיסטים.
4. לפתח בילד יחס של חיבת וכבוד למסורת ולקוטוב בת. ייחס זה יבוא לידי ביטוי בחתונאותו בבית, בגן ובבית חכמת.
5. לפתח בילד סקרנות וחתעניות בדברי התורה ורצון לעסוק בה בדרך של תיאוגנה, שיחת, צייר ומשחק.
6. לפתח בילד חזוזות עם הדמיות בתורה, בבחינתה "מעשי אבות סיכון לבנים".
7. לפתח בילד תחושה שהוא ואני חננו ממשיכיהם של האבות ושל חם שנוצר והתנחל בארץ ישראל.
8. לאפשר לליד להכיר את סיפורו התורה המתאים לתפיסתו ולהבנתו.
9. לחשוף בפני הילד את לשון המקרא: הוא יכול ניבים ומטבעות לשון מן התורה, יביןם ויפתח יכולת להשתמש בהם לעת הצורך.

6

מטרות ג寥ות

1. לחקנות דרכי חשיבה מגוונות.
2. לפתח את הדמיון ואת הרגש.

- ג. לגבב עמדות והשכבות חברתיות.
- ה. לפסת את תרבותת הדין.

חערות:

- ג. חנחות חיסוד והמטירות נלקחו ברובן ממכנית המטגרת לנ' הילדים הפלמי והמנדי', התזאת משרד החינוך חינוך ותרבות והספורט, האגף להעינון קדס-יסודה, ירושלים תשנ"ה.
- ה. בכל מקום שהתייחסנו לילד בלשון זכר הכוונה גם ללשון נקבה.

הסיפור המקראי וחינוך האופי

החשיבות של סיפורו היה נושא
סיפורו היה נושא וטופטים כוקם מרכזיו ותשוב במשמעות החינוכי בין הילדים הפלילי דתי, חשיבות זו נבעת
מן חערלים הכללאנדריסים, הריטוריים והלאומניים חמונם, וכן מן התפישת הדתית של תוכן
בORA העולם ומונשו ובזרתו היא תורה חיים, בבחינת "שי היה לא מהזקנים בה".
לפניהם של הילדים עם סיפורו היה נושא יש דרך רב בשל השפעת הטיפורים על יצוב אופאים של הילדים
בגיל הרך ובשל תרומותם להנחת היסודות של אמונה ויראתה. הילדים ימיצאו למדוד תורה בבית הספר
חישובי וועליסודי, וככל שיירבו לעסוק בתורה ולהתעמק בה כך יסייעו לבניין את הכתוב, אלם לחוויה
חראוניות של המפשנש **כמס** סיפורו היה חשיבות רבת. חוות מרשותם בגיל הרך עשויה להטביע את
חויה על הילד ולהשפיע על רצונו למדוד ולדעת עד גם בשלבים הנגזרים של מערכת החינוך. כדי ליצור
את חוותה יש "להתירץ" את סיפורו הפקראי, כך שכל ילד יחשוף אליו הוא נתנסה בחוותה המקראית,
נכח בה והיה שותף להתרחשותה.

סיפור בראשית ייחודם

סיפור ספר בראשית הגן סדרתיים, בעל עלילה פשוטה, מתאים למילחרן וקוראים להוננות החברות
של הילדים. מסופר בסיס על משפחה אחת, נשא המוכר לליד מנתן החתונות הראשית שלו. הילד מכיר
ומסוגל לקלט כמה דוגמאות: סבא וסבתא הורות, אחים ואחיות, ילדים ונכדים. הילדים חוטמעים את
סיפורו ההוראה נעשים שותפים לחווות של יחסינו גומלין במשפחה ובחברה המקראית: יחסים בין הורים
ובנים, יחס אחים, קשרם אחים ועוד.

פגש חוויתי עם הדמויות המקראיות מקרב את היליזים אלה ומשמעותם להזדהות עמן. החזאות עם סיפורי המקרא ועם הדמויות החשובה לחפנות ערכיהם. היליזים אוהבים לשתף על משפחתו זו ומזההים אתה, וכן הם יפנימו את המסתורים המועברים באמצעותה.

הדמות בספר בראשית אין מוגנות בעורה אידאלית אלא כדמות אנושית שיש להן מעלה וחסרון. לעיתים תינוכרים טועים אף מועדים ונכשלים. סיפורי התורה גוטנים ליליזים לנוטיפציה למוחשבות או לージשות דומים חפטידים אוטם, כמו קנהה, כעס או פחד. באכות הסיפורים הם מביעים טוב יותר את עולם הפנימי: אם גיבורי התורה נכשלים לעיתים, גם לחם פותר. היליזים לומדים להכיר את ה'גיבורים' גם מתוך הטיסואציות הבנויות אשר דורשות התייחסות בקרותיה. הם מפעילים מערכת של ביקורת שפיטות, בהתאם לSkills ובהתאם לשלטם עליהם האיש שלחם. השיטה הפסיכית והדתית מתפתחת בהדרגתן, לא בדרך של חטפת מוסר אלא מתוך היכרות והזדהות עם גיבורים בעלי רגשות ומעשים כל-האדם.

ספר בראשית מותארים מעמדו והופעתו של ה' בועלם בדרך מיוחדת, שונה מאשר ספרי המקרא: ה' פנה לכל אדם או יצור כאשר יש צורך בכך: הוא פונה לאדם ולוחות, לנחש, ל��ין, לנח וועוד. והופעתו הרבה של ה' ופניו צו לאנשי שונאים מציבות את בורא העולם כפועל וכמותעב בנסיבות עלי אדמתו וממחישות את ההכרה שהאדם נמצא תמיד ליד עינו של הבורא. תוך כדי הצגתו של השנתה הקב"ה אנו מושגעים את אחת המטרות החשובות של החינוך היהודי – לפתח בילד את ההכרה כי ה' משנו על כל ברואיו.

לשון המקרא

המנגש עס לשון המקרא בצורותה המקוריות נשא ערך תרבותי רב בשל הקשר בין תוכן הספר ולשונו. לשון המקרא כוללת צורות תחביריות ייחודיות שליליזים אינם מכירים, וכי שפהובותם ביניהם כראוי את הספרים נת מסריהם, חשוב לספר>Aboutם בלשון המונאות לאוצר המילים והמושגים של הילד בגיל הרך. עם זאת, חשוב שהילד יוכל את לשון המקרא, וכן רצוי לשלב ביטויים מן המקרא במהלך הספר.

- * אפשר לצעט מילים בודדות, צירופי מילים, חלקי פסוקים או פסוקים שלמים, בתנאי שאלה מתאימים לאותן הספרים ומשתלבים בו, בלבד שיהיו משמעותיים ליליזים.
- * רצוי לצעט דברים חשובים, כאלה חמקלים את דבריה, המבקרים מסר חשוב, או ביטויים שרצוי

שייחו שנוראים בפי חילדיים. בקביעת מספר המובאות יש שולבו בסיפור אחד יש לחתחש ביכולת תקליטה של תינוקות.

* בבחירה המובאות יש לחתחש בעובדה שהסיפורים מושפעים לילדיים עוד כטרם למדו לקרוא. הגננות תשתדל להגנות נכון את הAMILIM ולבטא החלטה אוטוֹת, בעיקר א.ה. ע.ה. כיוֹן למונע שימוש משפטוֹת. אין חילדיים יכולים להחוות את המשפט עם הכתוב, ולכנן תאריות לבחירה ולהניאת מושכלת על הגננות.

כיוֹן להבטחה הבנה טובות של לשון חמקרא כדי לנצל מילים מסויש אחד המובאות בחסויות שונות, במבנהים שונים או במילים שונות, ולזרוד שאחילדיים מבינים מה משותף להן, קולטים אותן וודעים לשימוש בהן ולשלב אותן בתקשרים נכוונים (כגון בתוך משפטיים שלהם). להלן דוגמאות של מילה המובאת בחסויות שונות:

בפתחית הדושיה בין ח' לאדם הראשון [פרק ג', פסוק ט], ח' שאל את אדם: "איך?"

מאוחר יותר [בפרק ד', פסוק ט] ח' שאל את קין: "אי תבל איך?"

וחמלאים שבאו אל אברהם ושרה [פרק יי', פסוק ט] שאלו: "איך שרה אשתחן?"

לטיכום: סיפורו הפטופר בלאון ברורה ומובנת לילדים ומשולבים בו ביטויים מקראיים במינן נכוון ובcheinן נכוון – ישיג את מסורתו, ישפיע על חילדיים ויעררי אצלם רצון להוציאו ולשםו. ובעתיד – כקוראים עזמאים

- הם ישפחו לקרוא וללמוד את הסיפורים ששמעו מפי הганנות.

ההכנות לסיפור היחידה

החשיבות הרבה שאנו מתייחסים בספר התורה מטילה על הганנות אחריות רבה, שהרי היא מ מלאה תפקיד חשוב בעיצוב מערכת הערים והעמדות של הילד, בפיתוח החשיבה שלו וביציבות דפוסי למידתו. כיוֹן להצלחה בתחילת התווך בין הסיפור המקראי לבין הילד על הганנות ללמד את הפרק בדרכים אלה:

* ללמידה פשוטו של מקרא ולהיעזר במפרשים, בעיקר באלה חנוקטיים דרך פשוט, נכוון רשב"ס אוaben עזרא (חרחבה על הפרשנות – בהמשך).

* להחליט מה היה חיקף היחידה. החיקף יקבע על פי הגושא, על פי יכולת תקליטה של תינוקים ועל פי משך הזמן שהם מסוגלים לחתכו. חשוב שהיחידה תהיה קצרה ומומוקדת ותהווה ייחידה סיפורית שלמה.

* לקבוע מה בספר ומה להשミニ, אילו פסוקים לצוטט, בחילוקים או במלואם.

* לחשוב אם לספר לפי הרצף המקראי או להקדים את הכתוב, אם לשנות או לדלג, להורחיב או לקצר.

* לברר מהו הפרש המרכז או פהם הפרשיות הנלוות שבחם היא תומכת.

* לקבע אילו מילוט מפתח או מושגים היא תודיש במחך חסיפור.

* לשקל אילו תוכנות אופי באישיותם של הניבורים רצוי להציג.

למוד עמוק מסייע לנenna להבין דברים מתחום הכתוב. לדוגמה: בחינת סיפור שנDEL בבל עלולה השאלת מה היה חטא של בני הנDEL. את התשובה לכך אפשר להבין מתחן עין עמוק בפירושו של מקרא: דציווח על האנשיים להתרזר בארץ "פרו ורבו ומלאו את הארץ" [פרק ט, פסוק א], אך הם חששו להתרזר הארץ ובנו עיר ומגדל, "חכח נבנה לנו... פן נפוץ" [פרק יא, פסוק ד] והתריכו במקום אחד.

חשוב לעין גם בספרים עיר נוספים, כגון אנטיקולופדייה עברית או מקראית, שבחס מושא מיוחד, למשל על מקומות הנזכרים בתורת. ידיעת אפיוני חטוקים תורמת אף היא לתבנת הטעסט. לדוגמה: בקעת שער. אם הנenna יודעת שבקעת שער נמצאת בין נהרות וசחררב מן החרים נסחף אליהם, היא יכולה להסביר שתי מסקנות:

א. יש בבקעה אדריכו טוביה ומיס ולבן היא טוביה לחקלאות.

ב. אין בבקעה אכנים, שכן אכנים מוצאות בהרים, אך מהונר והשחף אפשר להרכיב לבנים. חמදע והמסקנות מסוימות להבין מודיעו בהרנו וזה מושחתו לנור בבקעת שער לאחר שיצאו מהתיבת

רצוי לשלב בסיפורו את רוח הפרשנות. השילוב יעשה בצורה טבילה, טבי להזכיר את שם חפרישן ואת הפירוש. לדוגמה: איו צורך לומר "רישב'ס אומור כד וכך...". אלא לשלב את פירושו במחך חסיפור. טשלב פירוש אחד בלבד, הפירוש המתואים ביותר להבנת הילך, ולא פירושים שונים לפסקן אחד. ואלה הטעמים לכך:

א. פירושים שונים עלולים לבלבל את חילך.

ב. יlid בגיל הרך מתקשה לקלוט שתי נקודות מבטשות שונות לעניין אחד.

הנחה טוביה של חיתודה תסייע לנenna להבין את הכתוב, לספר את החסיפור בצורה ברורה, מובנת, עמוקה וחוויתית, ולהתמודד עם שאלות הילדים.

הו להזכיר פרואן:

- * עוזי לפיד וחביכם שחשוב להשתמש בהם במהלך הסיפור לשם חפהחה והכתרה.
- * רישונה של גקרות ואלהות מרכזיות ששחשוב לחתichס אליה במהלך הסיפור.
- * גשון מירא בחוטש את המובאות שישולבו בסיפור.

המלצות DIDקטיות

- * חשוב לקרוא את המובאות מตอน חוכש "פוכבד" [כדי שהילדים ירגשו שהסיפור אכן כתוב בחוטש].
- * דמי לספר את הסיפור בצהרה תוויתית, תוך שימוש במימיקה (תנועות פנים וגוף המביעות רשות מהשכזה) ובחגנה מתאימת.
- * אפשר לספר בלשון המותאים לילדי הגן [חוטשיים], ולשלב בסיפור את המובאות מן התורה, תוך בחירת מילים קשות על ידי שימוש במילה נרדפת.
- * בשופטויות, חשוב לקרוא מตอน חסר כדי שהילדים יכינו שzo לשון התורה.
- * לפני המספר או במהלכו רצוי להסביר מושגים מסוימים משמעתיים לחבנת הסיפור. החברים צריכים להיות פשוטים, קרים ועינייניים. יש להימנע מתחברים מופשטים ומדיבור עודף הרחבה המותגים וביצוע פעולות נוספות הקשורות בהם. יישו בנפרד כדי לא לקטוע את חוץ הסיפור,
- * וזה אפשר לילדיים להיפגע באופן ישיר וחוויותי עם מושגים הקשורים בספר: גאן, באר, רעה ועוד. גפוקרים שבהם אין אפשרות למן מפנה ישיר, יש להשתמש בצילומים וכתמונות לתבරת המושגים ולהמחמתם.
- * חשוב לחריג את הילדים לקשר בין אירועים שיש קשר ביניהם.
- * יש לסייע לילדים לשوت העברה [TRANSFER] של ידע שנלמד בקשר מסוים לחבר אחר. אפשר לעשות זאת באמצעות שאלות, כגון: האם זה מזכיר לכם משהו שכבר שמעתם?
- * כדאי לשלב חזגות ודוגמאות, לפחות לילדים אפשרות לתאר מוגבים דומים מן החיים ושלוק בחדמיות. כדאי להפעיל אצל הילדים את מרבית החושים, ואחד התאמציות המותאיים לכך הוא ציור סכמטי של סיפורו על גבי לוח. היתרון של שימוש בלוח הוא האפשרות למחוק או לשנות את מקומות של התנועות הפעולות או של אובייקטים אחרים, בהתאם למהלך הסיפור. אם אין לוח, אפשר להשתמש בנילונות (ויר וכד').
- * יותר במהלך הסיפור הוא אחד מאנטצעי החפהחה והוורדים להבנה טוביה יותר של המספר ומוסעיים ליחסוק הקשב של ילדים [יש לשקל באיזה סיפור לשלב ציור].

- * לפני סיפור ייחידה חדשה חשוב לזכור בקצרה את חיהה הקודמת, או להציג שאלה הקשורה בסיום הסיפור הקודם. השאלה תהיה מומוקדת ותאפשר לילדים לענות בקיצור הרבה יותר רצוף.
- * יש לזכור שטשח הקשב של ילדים בניגוד לכך הוא קצר, וכך ניתן לנצלו ללמידה ייחידה חדשה ולא לחזור על ייחודה קודמת.
- * חשוב לסייעם כל ייחודה בדרך שתעורר ציפייה לקראת ייחודה הבא, כמו "בפעם הבאה אספר לך כיצד חי ברא את האדם". רצוי לסייעם את היחידה כשותפים עוזרין קשוכים. בחלוקת ליחידות, יש לחזמגע מלקטווע את הסיפור במגוון המשאorias את הילדים בחדרה. הדבר נכון בעיקר בסיפורים בעלי מסען רגשי, כגון סכירות יוסף. סיפורים כאלה חשובים לסייעם בהערכת טרייניטי המפינה את המתה ואת החדרה.
- * לאחר הסיפור יש לאפשר לילדים לחזור על המסתור באמצעות שימושים וממנונים: יצירה, הממחזה וכו'.
- * מדי פעם אפשר להראות לילדים תמונות מהשרכה המצוירת למדין, או תמונות אמנותיות אחרות, המציגות את התרשומות של אמן מסוים מושפער המקראי.

שיתוף הילדים במהלך הסיפור

חשוב לשתף את הילדים במהלך הסיפור, להפסיק מדי פעם ולאפשר להם לחשוב, להגיב, לענות או לשאל. כך יבואו לידי ביטוי תגובותיהם הרגשיות והעורכתיים. רצוי לתת להם הזדמנויות לחיבע את עצםם בכל דרך שוויא, שכן וואזנה פעולה עדיפה על האזנה סיבלית. להלן הצעות כיצד לשתף את הילדים:

- * לשאל את הילדים שאלה, כאילו הדבר לא ברור לנו, ולאפשר להם לחשיב ולהסביר.
- * לשאל שאלה תמורה שההשובה עליה ברורה מאוד.
- * לשאל שאלה המעוררת את הילדים לקשר סיפור זה עם סיפורים קודמים.
- * לשאל שאלה המזינה את הילדים לדיון ולצפות לתגובה הילדים.
- * לחזור על אמרה כלשהי של אחת הדמויות ולצפות לתגובה הילדים.
- * רגע של שקטה – הנגנת שותקת ומאפשרת לילדים לקלוט את המסתור ולחשוב עליו. בכך חזמן הילדים יבינו שזו טכניקה המכילה תגובה. תגובה זו מחייבת לעיתים את מקום השאלה ומכינה את הילדים להתייחס לנאמר (בשאלת, בהערכת, בהבעת דעתו וכד').

* אפשר לילדים לשער חשיבות על חמשה חסיפור: כיצד יכול האירוע או חסיפור להתפתח או להשתদים. בפועל יכולה להיות אחרת או יותר, בהתאם למתחקש פון חסיפור. חשוב ששיתוף כזה יהיה קצר וሞוקד כדי לא לקטוע את הרצף חסיפור.

האוירה והזמן המתאימים לסיפור

חשיבות הרבה שאנו מיחסים לסיפור התורה מחייבת את הנגנת להקדיש להם זמן קבוע בסדר חיים של חוץ, אפשר להקנות להם זמן מדיום, ועל ידי כך יתרגלו הילדים לקבוע עתים לתורה, או בספר בימים שמי וחדשי שבתם קוראים בתורה, ועל ידי כך יושם הילדיים טרי קוראים בתורה בבית הכנסת. וכן בימי שישי, במהלך המסיבה של "קבלה שבת", חשוב להקדיש זמן לסיפור תורה. בתים רבים נהוג סיפור דבר תורה בשעת טעויות השבת, וילדים הגן ששמעו את חסיפור בגין יכולים לחשתתף בשיחת הספר, בספר רביים מה חילז קלט ואולי אף לחזcker משוב פננת.

חשוב לספר את חסיפור באווירה רגועת, ללא לחץ של זמן ולא חפירות אחרות. אפשר ליצור אווירה שתהיה על ידי השמעת קלטה של شيء חדש או על ידי קיום טקס חגיגי של הוצאה ספר התורה. הוצאה ספר התורה ואת הכנסתו ורצת ללוות בשירה של קטע מתוך התפילת, כגון "ויהי ברנסע", בכלל גן חשוב לשיר את השירים הנחוגים בקהילה או בעודה של הילדיים. שוחחנה האווירה חמותאיפה, ולפניהם שוננת מתחילה בספר, רצוי לברך עם הילדיים: "ברוך אתה תי... אשר קדשנו במצוותיו ציוונו לעסוק בדברי תורה".

פעילות בעקבות סיפורי התורה

התורה היא חלק מהחיי ובلتיה נפרד מחיי הנגן, והעסק בה צריך להשתלב בסדר חיים ובמהלכו. אפשר לעשות זאת על ידי שימוש של פעילותות נספחות: ציור, הפוזה, דרישת, פנטומימה ועוד. פעילותות אלה משמשות לילו ללמידה בקצב שלו ועל פי סגנון הלמידה המתאים לו, לזכור את הפרטים, להבין טוב יותר את חסיפור, לטעים את החוויה ולהושאר ל"ראש" שהשאזר עליו חסיפור. יש לאפשר לילדים לעצד, שאלות ולחפש את התרשומות מהסיפור בכל "שפה" שיבחרו [מוחיקת, תנועה, חמחזה וכו']. עלן הצעות לungan פעילות בעקבות סיפורי התורה.

ציוויל

חציוויל הוא אחת הדרכים הבסיסיות שבאמצעותן יכולים מבעים את תתרשומותם. אפשר להציג לילדים לציוויל והסיטור ששמנו, ורצוי לייחד לכך שלתוכו או מרכז פעילות בגין. מקום קבוע זה יאפשר לילדים נשوة וחופשית לציוויל במשך ויום. בננים שבהם נהגים לספר סיורי תורה בכל בוקר ומיד לאחר מכן, עוכרים לפעולות DIDACTICA בקבוצות, מומכל לשלב באחת הנקודות פעילות של ציוויל בעקבות חסיפור, וכן לאפשר לילדים להביע את תתרשומותם מחסיפור פידית, כשהרשות עדין עז.

מאנסף חציווילים אפשר להזכיר:

- * אלבום סיורי התורה של הגן, או עוקdon (קלטロン) אישי – "ספר בראשית של" – שהילד יוכל בסיטוט חומש בראשית. אם משותמשים בעוקdon שחילקו חעלון עשוי משקף, אפשר לחתת לילדים לעטר אותו באמצעות עט בלבד על בסיס ספרינו או שמן. כך תתקבל סריכת יפה ומרשימה. מומכל לשיטם ודף נייר או ברישוט מתחת השקף כדי שהעטיר לא יושטש).
- * "סרט טלוויזיה" – תיבורו כל חציווילים זה להה ברצף קרונולוגי.
- * יצירה משותפת של ילדים אחדים על סייפור אחד או על נושא מסוים (שילוב של ציוויל, צביעה והדבקה).

חידונים

אפשר לקיים חידון ביוותח התגננות ובכיצועה, או ביוותח חילודים ובסיועה של התגננות. חידונים אלה יתבססו על:

- * שאלות של מידע (שאלות אינפורמציביות)
- * שאלות לפיתוח החשיבה
- * חשלמות של פסוקים וחלקי פסוקים שהשתלבו בסיפורים
- * בחירות ופונה מותן אוטף תכונות המתארות סיטואציות מסיפורי התורה ומחזותה בפנטומימה, ולהלן יתבקשו ללחות את חסיטואציה.

הקליטה

ילדים אוטטים לשמע סייפור פעמים אחדות, ואפשר לנצל זאת לחיזוק חנוךם. אפשר להקליט את חסיפור בעת שחגננת מספרת אותו, והילדים יכוליםucha להאזין ולהאזין לה בחזרות נוספות. כמו כן אפשר להקליט ילדים המשחררים סייפור תורה ולארון את הקלטות על פי נושאים. החלופין, אפשר ליחד קלטה אישית שתכילה הקלטות אחדות של הילך, וזה מיננן לעבודת סיקום בסיום ספר בראשית או בסיום שנת הלימודים.

הצגה

רוצי שיוכנאו בין אביזרים ופריטי לבוש המזכירים את תקופה חתני⁵, כטו, מקל רועם, חגורת עור, צמיגים, כתנות פסים, "שמלה" (גלויה), אלה יעוררו את דמיון של הילדים ונגרו אותם להציג את סיפורי התרבות.

כדי לסייע לילדים ולעוזרם להציג סיפוריים אפשר להשתמש בклטות שחוקלטה בשעת סיפור התרבות, ילדים יקשבו לטקסט החספני וציגו אותו. אפשרות נוספת – ילד אחד ישמש כקריין וילספר את הסיפור, והאחרים יציגו אותו. מדי פעם רצוי להזמין ילדים שחיכנו חינה לבוא ולהציג בפני "קהל" ילדי התנ"ך. אפשר גם לצלם את ההציגה ב__); מסטריות וידאו או להקלטה בклטות קול ולשנות למשחחות של הילד. כך אפשר לשתף גם את המשפחה בתווייה, קלטות וידאו אישית שתכילה כמה הקלטות עשויה למשוח כעכוזה טסקמות.

דו-שיח

ילדים יכולים לצייר את הדמיות הפקראיות על בריסטול, להציגן למצל [בובות מקל] ולנהל בעורตน וירושיח בין שתי דמותות מן הסיפור. אם פעילות כזו נעשית ללא ליוו של מבוגר, אפשר להנימיך ורשמקו נקרבת הילדים ולחקלט את דבריהם. הקלטה כזו מאפשרת לתזרור לחשטייע את הדרישא נס לשאר ילדים. כך תוכל הנגנתה להאנין לדברי ילדים שנאמדו שלא בנכחות, ואם תמצא שני דברים שלא חביבו כראוי תוכל להסבירם שנית, פעילות זו מומלצת כאמצעי סיוכום.

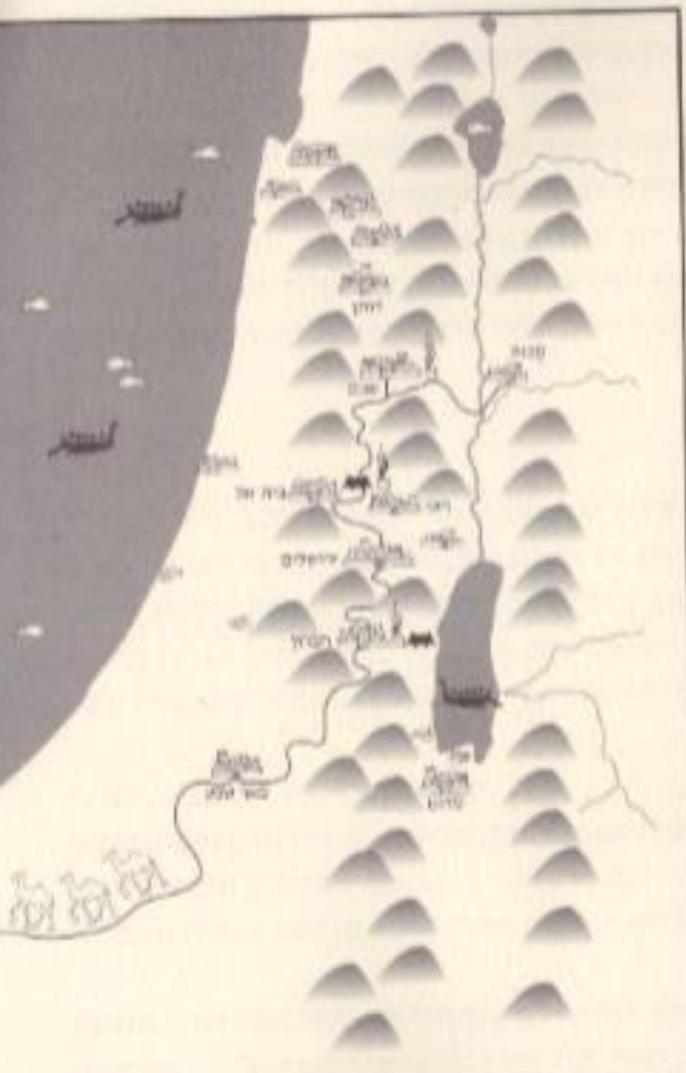
התקשרות ביצירות אמנות

יעזרות אסנת יטנו לילדים אפשרות לחזור ולעסק בסיפור, תחילת בחדרכת הנגנת ובଘושן כפעילות האפשרת שלחם בינם לבין עצמם. את הסיפורים מפי ילדים אפשר להעלות על הכתב בלשונם ולאגדו מהם עם אסנת הציגורים שלהם ("ספר בראשית של").

פישוט, פנוי הפעילותויות עשוי להעמיק את התוויה, לפתח את חוכם היצירתי הפטמן בילדים ולהבחרו – בנצחם הם ילדים תבינו והפנימו את חסיפוריהם. הפעילותויות יסייעו לנגנת לבדוק ולבחון גם את עצמה – והוא היא העכירה נכנן טורים מותוכנים או שמא היא הבלתי אותם, ודבר זה יסייע לה להפיק לקחים מהפעילותויות.

מפה פיקטוגרפית

בהתחשב באפיונים החתפות חותמיים של הילד בגיל הרך ומתחוך הכרה בקשי שיש לו "לקראא" מפה, מוצעת בזאת מפה פיקטוגרפית. מפה זו, בשונה ממפה גאודרפית, חסירה את רוב המאפיינים המייחדים מפה. היא מאופיינת בתוספת של ציורים, כגון ים, טפיניות, מבנים, עצים וחרקים, ואלה מסייעים להמחשת מבנה תשטח ולתגדרת מקומות אתרים אחרים. מפה זו "תתלווה" לריצף סיפורו האבות החל בפרשת לך לך. כל מקום משמעו שמהכר בסיפור חטקראייסוכן במטה על ידי אחד הילדים יזכיר על ידי הוספה של אותו מזבח וכך, בהתאם לסיפור, כך יוכל הילדים להתרשם ממסלול חיליכת של האבות, "לצלם" ולמכור את המקומות שאילחם שם תנייעו. אפשר להגדיל את המפה שלhalbן ולהתלוות אותה כתמונה קיר. מומלץ להנין אותה על הרצפה, כי צורה זו קרובה יותר למציאות. כך אולי יבין הילד את המשמעות של "קם והתחל בארץ". אפשרות נוספת – לחכין תבליט צבעוני מוחול, מהומר או מטיניית (פלסטילינה) בנוונים החותמים את המפה.

מבנה היחידות הספריות

מרבית היחידות בספריות במדרך מובאות ספריות שלמים ורק מיעוטן מובאות כתניות לעיבוד הספר, מעין ראשי פרקים.

הספרים המוצעים מובאים ברצף קרונולוגי, אך הרצף אינו כולל את כל היחידות הספריות בספר בראשית. אין בכך כדי לרמז על העדפה של יחידה ספרית זו על אחרת. כל יחידה ספרית מורכבת משני חלקים: רקע עיוני ודרך לספר.

א. רקע עיוני

הרקע העיוני כולל התיאසות לחיבטים שונים של היחידה והתקודות בהיבט אחד או יותר. החיבטים חס:

- * רעיונות ומסרים מרכזיים ביחידה הספרית ודרך העברותם לילדים.
- * הסברים או מידע להעשרה, כגון מידע על המאפיינים של מקום התהරחות או הסברים אחרים תרלונטיים לסיפור.
- * שיקולי הדעת בבחירה הנושאים שנכללו ביחידה.
- * הסברים לשינוי סדר המשפטים, להקדמות או לדחיהם (כאשר נעשה שינוי זה).
- * בעיות בספר שחייבת לחתול עליה את הדעת.
- * התיאסות לחיבטים פסיכולוגיים הנוגעים מהסיפור והקשרים בניל הילדים.
- * הצעות והמלצות לפעולות מקדיימות (פעולות חכנה לקראת הספר).
- * הצעות להרחבה במקום שתכתב כמעט בפרטים כדי לחבטיה את הבנת הדברים.

ב. דרך לספר

הספרים במדרך כתובים בשפה זבורה, בשילוב מילים ופסוקים משמעותיים מן התורה ובציוון מראי הנקום שלחם. העיקרון המנחה בספריו תורה לניל הרך הוא מעבר מפעולה לפעולה (ולא מפסק לפסק), שכן הוא עדיף לעיתים רצף הגיוני על סדר קרונולוגי.

כל יחידה ספרית מלאה בעזרות וכתאות (אליה מודפסות בהזזה ובאות נטיה), הן ככלות:

- * המלצות DIDKTION

- * הערות המתיחסות לשיקולים פסיכולוגיים והתפתחותיים של הילד
- * הערות המתיחסות לתחומי המוסרי-ערבי.

היחידות בספריות המובאות במדריך – נאמנות לכתב. במקומות שהتورה מצמצמת הובאו לעיתים חרחבות חכמיות לילדים להבין טוב יותר את המסופר ולהתרשם מ"תמונה שלמה". התרחבות כוללות:

- * הוספה מיידית. למשל בפסוק "על גחֶךָ תֵלֶךָ" מובא תיאור הנחש לפני שהוא קיבל את עונשו (כאשר היו לו רגילים והוא עמד זקוף).
- * דיוון ברגשות ובתחושים של הנפשות הפעולות. למשל: מה הרגשו האחים כשיעקב נתן ליוסף את כתונת הפסים.
- * בחזרת הסבירות שהניעו את הנפשות הפעולות לפעול כפי שפعلו. למשל: מדוע אמר אברהם לשורה "אמרני נא אחותי את".
- * התייחסות למושגים ולמילוטים מפתח. למשל: צאן, בקר, מדובר, באר.
- * השלמות פערים הקשורים בזמנם. למשל: בסיפור על יעקב ועשו, בפסוק אחד מסופר על חולדיות ובפסוק אחר כתוב "וינדלו הנערים". רצוי להוסיף כמה משפטים לתיאור הזמן שבין החלידה לבין חיותם בוגרים.

הספרים מסתימים בצורה המותירה את הילדים סקרים לדעת מה יקרה בספרותhaba, לעיתים נפתחת ייחודה חדשה במשפט זהה למשפט הסיום של היחודה הקודמת כדי להזכיר אותה לילדים, ליצור רצף ספרי ו"להזכיר" את הילדים לעניין.

לסיכום: מטרת מדריך זה על ייחודתו הספריות וההערות המתלוות אליו היא לסייע לגננת להבין את הרצינול, להפניהם את עקרונות החיטה ולבуд ספריות בכוחות עצמה. אין לראות בניסוח המוצע דגם, בבחינת "כמה ראה וකדש", אלא כמה ראה וחדר. כל גננת תמצא את תדריך להתאים את הספרות לילדיה גנטה, הן מבחינה לשונית והן מבחינה תוכניתית.

הצעות לפתיחה חגיגית של לימוד ספר בראשית

- * לפני שמתחללים בספר את סיפוריו בראשית אפשר לשולח לחורים ציור של ספר תורה פתוח ולבקש מהם לברך את ילדך לקראת הלימוד. את הברכות אפשר לקרוא בפני הילדיים בגין. דף זה יוכל לשמש כדף פותח לעוקdon (קלסר) שיישמש את הילדיים לצירוי ספר בראשית – "ספר התורה שלי". אפשר להציג תערוכה של ספרי תורה שהילדים יביאו מוחביה.
- * רצוי ללמד את הברכה "ברוך אתה... אשר קידשנו במצוותיו וציווינו לעסוק בדברי תורה". אפשר להזכיר הדפסה יפה במחשב ולעטר אותה.
- * עם סיפור היחידה הראשונה רצוי לכבד את הילדיים במתפקיד כדי שייחסו טעם מותק בפה יקשרו טעם זה עם לימוד תורה.

